

РЕШЕНИЕ

№ 39089

гр. София, 24.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **7960** по описа за **2025** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. И. Д., подадена от адв. А., срещу Решение № 2292/24.06.2025 г., постановено по АНД № 4660/2025 г. по описа на Софийския районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на закона - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. А., който поддържа жалбата.

Ответникът –началник група в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“ („ПП“), не взема участие в производството.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София град, XII касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-033529/10.02.2025 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „ПП“, с което: 1. на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, на С. И. Д. е

наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв; 2. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДвП на С. И. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 04.12.2024 г., около 16.25 ч., по републикански път II-16, с посока от [населено място] към [населено място], С. И. Д. е управлявал лек автомобил „Сеат А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като на около 5 км. преди [населено място], поради движение с несъобразена скорост с релефа на местността /ляв завой/ реализира ПТП със спрелия от дясно на крайпътната отбивка лек автомобил „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което се преобръща и пада в 40-метрова пропаст. Констатирано е, че водачът е лишен от правоуправление и не е представил свидетелство за регистрация на МПС. По отношение на деянието по чл. 150, ал. 1 ЗДвП материалите са изпратени за образуване на досъдебно производство. Издаден е акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 3305317/04.12.2024 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Въззивният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

Неоснователен е единственият касационен довод, че не С. И. Д. е управлявал лекия автомобил „Сеат А.“, а разпитаната от СРС свидетелка А. П.. Показанията ѝ, че тя е управлявала процесния автомобил и е реализирала ПТП, но поради уплаха, след падане в 40- метровата пропаст, е тръгнала пеша по намиращите се в близост жп линии и се прибрала на стоп до С., са неправдоподобни и нелогични. Правилно районният съд не ги е кредитирал. Твърденията на касатора за различна фактическа обстановка от описаната в НП са останали недоказани и се възприемат от настоящия състав само като защитна теза.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушенията, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушенията са наложени предвидените в кореспондиращата им санкционна норма на административни наказания, чиито размер е съобразен с тежестта на извършеното нарушение и изискванията на закона.

При този изход на спора разноси на ответника не се дължат, тъй като такива не са претендирани.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2292/24.06.2025 г., постановено по АНД № 4660/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

